

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.164/04

Brčko, 17.06.2004. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od predsjednika suda Kaurinović Damjana kao predsjednika vijeća, te sudija Gligorević Ruže i Tešić Dragane kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Firme M. c. DOO iz M., koga zastupa punomoćnik M. M. advokat iz B., protiv tuženih Vlade Brčko Distrikta BiH – Ured..., koju zastupa punomoćnik A. R. dipl. pravnik iz B., član Kancelarije za zastupanje Vlade Brčko Distrikta BiH, E. H. iz P., SR Nj., koga zastupa punomoćnik R. P. advokat iz T. i ZZ M. iz M., koga zastupa O. M. advokat iz B., radi poništenja ugovora o privatizaciji, odlučujući o žalbi tužioca protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.42/04-I od 11.03.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17.06.2004. godine donio je

R J E Š E N J E

Žalba tužioca se odbija i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.42/04-I od 11.03.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem Osnovni sud Brčko Distrikta BiH oglosio se nenadležnim za rješavanje ovog spora, ukinuo sve provedene radnje i tužbu tužioca M. c. DOO iz M. odbacio s pozivom na odredbe člana 15 stav 2 i člana 213 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH – u daljem tekstu: ZPP-a ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02).

Protiv ovog rješenja žalili se tužilac iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 283 stav 1 ZPP-a. U žalbi ističe da je pogrešno prvostepeni sud zaključio da se postupak privatizacije provodi u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku Brčko Distrikta BiH, a na što, kako se u razlozima pobijanog rješenja navodi, "upućuju odredbe Naloga Supervizora za B." (misli se na Nalog Supervizora o načinu privatizacije državnog kapitala preduzeća u Brčko Distriktu BiH – "Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 11/01). Ako je takav zaključak prvostepenog suda tačan, tada bi kao krajnji rezultat provedenog "upravnog postupka" bio upravni akt (rješenje) koji bi bio dostavljen svim "učesnicima upravnog postupka", a ne bi krajnji rezultat bio ugovor o privatizaciji, koji se zaključuje u skladu sa odredbama Zakona o obligacionim odnosima. Naime, da je nadležni organ uprave proveo postupak privatizacije u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, tada je po odredbama istog zakona morao donijeti upravni akt, koji je bio dužan dostaviti učesnicima postupka sa poukom o pravnom lijeku. Međutim, tužiocu je prvotuzeni (Kancelarija za privatizaciju) dostavila pismo od 23.04.2002. godine kojim ga obavještava da njegova ponuda nije prihvaćena. Navedeno pismo nema formu upravnog akta, niti su tužiocu date upute o mogućnosti da izjavi pravni lijek. Pošto su žalbe tužioca upućene i Supervizoru za Brčko, Supervizor za Brčko je tužiocu pismeno odgovorio (pismo od 05.08.2002. godine) i jasno uputio tužiocu slijedeći savjet: "savjetovao bih Vam da se obratite Sudu Brčko Distrikta). Kako se postupak privatizacije ne provodi po odredbama

Zakona o upravnom postupku, to je pogrešno odlučio prvostepeni sud kada je donio pobijano rješenje, pa tužilac predlaže da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tuženi predlažu da se žalba kao neosnovana odbije i prvostepeno rješenje potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Iz podataka u spisu slijedi da je tužilac obaviješten da na Međunarodnom tenderu za DD B. iz M. oglašenom 28.09.2001. godine njegova ponuda nije prihvaćena zbog toga što nije finansijski najpovoljnija među pristiglim ponudama, pa će o ugovoru biti pregovarano sa drugim preduzećem, pošto je Komisija za razmatranje tendera ocijenila da je ponuda tužioca druga najprihvatljivija ponuda u skladu sa kriterijima za vrednovanje (službeno obavještenje Kancelarije... tužiocu od 23.04.2002. godine). Potom je uslijedilo dodatno obavještenje tužiocu broj: 06-018-260/02 od 05.06.2002. godine od Odjeljenja... Vlade Brčko Distrikta BiH nakon čega je tužilac izjavio žalbu Kancelariji..., pa je službenim obavještenjem Kancelarije... broj: 06-018-366/02 od 24.07.2002. godine tužilac obaviješten da je Komisija za razmatranje tendera jednoglasno zaključila na osnovu kvalitativnih pokazatelja (poslovni plan i imidž ponuđača) E. H. najpovoljniji ponuđač u odnosu na ostale, koji će omogućiti najkvalitetniji i najbrži razvoj DD B. iz M. S obzirom na navedenu odluku Komisije za razmatranje tendera Brčko Distrikta BiH sa E. H. je dana 27.06.2002. godine potpisan ugovor o kupoprodaji 67% dionica DD B. iz M.

Kako je Kancelarija... (Ured...) uspostavljena u okviru Vlade Brčko Distrikta BiH, to nema sumnje da se postupak privatizacije državne – društvene imovine u Brčko Distriktu BiH provodi po odredbama Zakona o upravnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 3/00).

Žalbeni navod tužioca da je tužilac od strane Supervizora za Brčko dobio savjet da se obrati Sudu Brčko Distrikta ne znači da je Supervizor mu savjetovao da pokrene parnični postupak kod suda. Naime, tužilac je mogao obratiti se sudu Brčko Distrikta, ali u upravnom sporu nakon što je dobio službeno obavještenje Kancelarije... kao odgovor na njegovu žalbu. Istina, ovo službeno obavještenje, kao i prethodna dva gore navedena, kojima je odlučeno o pravu tužioca, odnosno o njegovoj poziciji kao kupca na Međunarodnom tenderu za DD B. iz M. oglašenom 28.09.2001. godine, ne sadrži pouku o pravnom lijeku i nije doneseno u formi rješenja, ali ima sve druge elemente rješenja - upravnog akta i u istom je navedeno da njegova ponuda nije finansijski najpovoljnija među pristiglim ponudama, naziv organa koji je donio službeno obavještenje, broj i datum donošenja, zatim sadrži razlog neprihvatanja ponude tužioca kao prve, potpis ovlaštene osobe i pečat organa koji je isto obavještenje donio, a shodno odredbi člana 191 stav 3 Zakona o upravnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 3/00).

Inače, prvotuženi Vlada Brčko Distrikta BiH – Ured... nije pravno lice, pa ne može biti stranka u parnici – nema stranačku sposobnost u smislu člana 28 stav 1 ZPP-a, a na što sud pazi po službenoj dužnosti u toku cijelog postupka (član 32 ZPP-a).

Kako sud nije ovlašten da ispituje zakonitost akta organa uprave u parničnom postupku, to je prvostepeni sud pravilno odlučio kada se pobijanim rješenjem oglosio nenadležnim za rješavanje ovog spora i tužbu odbacio, a u skladu sa odredbom člana 15 stav

2 ZPP-a, pa je žalbu tužioca protiv prvostepenog rješenja valjalo odbiti i isto rješenje potvrditi, a na osnovu člana 307 tačka 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Kaurinović Damjan